

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/89/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814204009
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7814204009.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Popovičovej a členiek senátu JUDr. Gizely Majerčák a JUDr. Aleny Mikovej v spore žalobcu: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom v C., D. XXX/XX, zastúpeného JUDr. Attila Elekom, advokátom so sídlom v Rožňave, Jovická 2, proti žalovanému: WEXIM TRUCK, s.r.o., so sídlom v Rožňave, Štítnická 23, IČO: 45 420 165, zastúpeného JUDr. Miroslavom Katunským, advokátom so sídlom v Košiciach, Floriánska 16, o zaplatenie 25.500 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 10.11.2020 č.k. 4C/261/2014-167 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“) zamietol žalobu. Priznal žalovanému náhradu trov konania proti žalobcovi v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

Rozhodol tak o žalobe v znení jej zmeny navrhutej žalobcom v priebehu konania na pojednávaní dňa 23.07.2020, ktorú súd uznesením pripustil a ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia 25.500 eur oproti povinnosti žalobcu vrátiť žalovanému osobné motorové vozidlo E. F., pôvodne evidované pod ev. č. C. XXXBJ, VIN: G., r. v. 2007, čierno - bielej farby, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca žalobu odôvodnil tým, že kúpnu zmluvou zo dňa 20.10.2011 odkúpil od žalovaného motorové vozidlo zn. E. F., evidenčné číslo C., VIN: G., rok výroby 2007, čiernobielej farby, za ktoré uhradil žalovanému kúpnu cenu vo výške 25.500 eur. Žalovaný ho výslovne ubezpečil, že predmetné motorové vozidlo netrpí žiadnymi technickými ani právnymi vadami, ktoré by mu bránili nadobudnúť vlastnícke právo k vozidlu a jeho riadne užívanie, čo vyplýva aj z obsahu článku V. zmluvy. Dňa 05.11.2013 bolo žalobcovi motorové vozidlo zaistené príslušníkmi Policajného zboru SR, ORPZ Rožňava, Odbor kriminálnej polície z dôvodu vzniku dôvodného podozrenia, že motorové vozidlo pochádza z trestnej činnosti. Žalobca tvrdil, že v čase kúpy predmetného motorového vozidla nemal žiadnu vedomosť o tom, že by mohlo pochádzať z trestnej činnosti. V opačnom prípade by takéto motorové vozidlo nekúpil a nezaplatil zaň tak vysokú kúpnu cenu, navyše do vozidla investoval ďalšie nemalé finančné prostriedky vo výške niekoľko tisíc eur. Dňa 05.11.2013 žalobca sám požiadal o vykonanie ďalšej kontroly originality, po ukončení ktorej mu bolo oznámené, že vznikli určité problémy s „legalitou“ vozidla. O tejto skutočnosti boli vyrozumené aj orgány polície, ktoré napokon vozidlo zaistili. Nakoľko žalovaný ako predávajúci ubezpečil žalobcu, že predmet kúpy nemá žiadne vady a toto ubezpečenie sa ukázalo nepravdivým, vznikol žalobcovi nárok odstúpiť od kúpnej zmluvy v zmysle § 597 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalobca tak urobil písomne listom adresovaným žalovanému dňa 02.01.2014, v ktorom ho vyzval na vrátenie mu vyplatených finančných prostriedkov vo výške 25.500 eur. Žalovaný mu doposiaľ kúpnu cenu nevrátil. Žalobca zastáva názor, že

dodnes nedisponuje predmetom kúpy, nevlastní motorové vozidlo, a to bez svojho zavinenia a zároveň od zmluvy odstúpil, čím sa zrušila zmluva od počiatku. V intenciách § 451 Občianskeho zákonníka mu preto vznikol nárok na vrátenie vyplatenej kúpnej ceny vo výške 25.500 eur, ktorú požaduje od žalovaného oproti tomu, že ho súd zaviazal vrátiť žalovanému predmetné osobné motorové vozidlo.

Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 29.09.2015 č.k. 4C/261/2014-69 konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 10C/199/2015. Rozsudkom zo dňa 01.04.2019 súd v tomto súvisiacom konaní právoplatne určil, že žalobca je vlastníkom predmetného osobného motorového vozidla. Súd v rozsudku na zdôvodnenie rozhodnutia uviedol, že žalobca nadobudol predmetné motorové vozidlo kúpnu zmluvou zo dňa 20.10.2011 od spoločnosti WEXIM TRUCK s.r.o. Rožňava (žalovaný), ktoré riadne a nerušene užíval v presvedčení, že mu vlastnícky patrí, a to až do 05.11.2013, kedy mu bolo vozidlo zaistené príslušnými orgánmi polície, keď vzniklo dôvodné podozrenie, že súvisí so spáchaním trestného činu. Súd prvej inštancie tak konštatoval, že žalobca nadobudol vlastnícke právo k predmetnému motorovému vozidlu vydržaním v zmysle § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka tým, že mal vec nepretržite v držbe, pričom mu započítal aj dobu, po ktorú mali vec v držbe jeho právni predchodcovia, a to spoločnosť WEXIM TRUCK s.r.o. a H. I.. Držba tak trvala od 28.07.2010 do 05.11.2013. Z rozsudku tiež vyplynulo, že pôvodný majiteľ motorového vozidla žalovaný v 2. rade Volkswagen leasing GMBH neuplatnil vlastnícke, prípadne iné majetkové právo vo vzťahu k tomuto motorovému vozidlu. Preto za vlastníka vozidla určil žalobcu.

Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku konštatoval, že rozhodnutím OR PZ v Rožňave, ODI zo dňa 12.12.2019 bolo predmetné motorové vozidlo vyradené z evidencie vozidiel na základe návrhu doručeného z operatívneho oddelenia Odboru kriminálnej polície ORPZ v Rožňave zo dňa 26.11.2019. Týmto rozhodnutím o vyradení vozidla z evidencie vozidlo stratilo schválenie na prevádzku v cestnej premávke, z čoho vyplýva, že nie je ho možné používať v cestnej premávke.

Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a po citácii ust. § 48 ods. 1, 2 a § 457 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, preto ju zamietol.

Na zdôvodnenie rozhodnutia uviedol, že vychádzajúc z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu v Rožňave sp. zn. 10C/199/2015 zo dňa 01.04.2019 možno dôjsť k záveru, že sám žalobca sa v čase vyhlásenia tohto rozhodnutia považoval za vlastníka predmetného motorového vozidla, t.j. sám považoval kúpnu zmluvu zo dňa 20.10.2011, a to nielen v čase podania žaloby, ale aj v čase vyhlásenia rozsudku, za platnú. Podľa názoru súdu prvej inštancie nemohlo dôjsť platne k odstúpeniu od kúpnej zmluvy listom žalobcu zo dňa 17.12.2013, keď žalobca sa ešte v roku 2019 považoval za vlastníka vozidla. Žalobca vozidlo prevzal v auguste 2019 a momentálne ho má vo svojej moci (v garáži). V ďalšom súd prvej inštancie poukázal na rozhodnutie ORPZ v Rožňave, ODI zo dňa 12.12.2019, ktorým sa rozhodlo, že predmetné motorové vozidlo sa vyradilo z evidencie vozidiel a v tej súvislosti poukázal na skutočnosť, že žalobca voči tomuto rozhodnutiu nepodal odvolanie, aj keď bol o možnosti podania odvolania riadne poučený. Následkom toho došlo k vyradeniu vozidla z evidencie vozidiel, čo nemožno podľa názoru súdu prvej inštancie pričítať na ťarchu žalovaného. V tej súvislosti poukázal aj na rozhodnutie o zastavení konania zo dňa 17.04.2014 príslušného OR PZ, ktorý už raz rozhodoval o vyradení vozidla z evidencie vozidiel z toho istého dôvodu, t.j. z dôvodu neoprávneného pozmeňovania identifikátora vozidla. Konanie bolo zastavené z dôvodu, že nebolo preukázané splnenie druhej kumulatívnej podmienky, t.j. že vozidlo nemožno identifikovať podľa skrytých identifikátorov.

Pokiaľ žalobca žiada vrátenie kúpnej ceny oproti vydaniu motorového vozidla z dôvodu, že kúpna zmluva zanikla, v tej súvislosti súd prvej inštancie poukázal na rozsudok Okresného súdu Rožňava sp. zn. 10C/199/2015 zo dňa 01.04.2019, ktorým bolo určené, že žalobca je vlastníkom sporného motorového vozidla. Ak sa vychádza z tohto právoplatného rozsudku, tak potom akékoľvek právne skutočnosti, ktoré mohli nastať pred dňom 01.04.2019 podľa názoru súdu nemohli spôsobiť to, že žalobca nebol k tomuto dňu vlastníkom tohto motorového vozidla. Okrem toho podľa rozsudku žalobca nadobudol vlastnícke právo k spornému motorovému vozidlu vydržaním, čo je originálny spôsob nadobudnutia vlastníckeho

práva a tento nie je závislý na platnosti zmluvy. Od tohto spôsobu nadobudnutia vlastníckeho práva nie je možné jednostranne odstúpiť. Všetky skutočnosti nastali predtým, ako bolo súdom určené, že vlastníkom predmetného motorového vozidla je žalobca. K vzniku vlastníckeho práva žalobcu nedošlo zmluvou, ale vydržaním, čo bolo konštatované súdom v apríli 2019. Žalobca je vlastníkom predmetného motorového vozidla na základe vydržania. Z týchto dôvodov žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalovanému priznal plnú náhradu trov konania voči neúspešnému žalobcovi.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca, podľa jeho obsahu z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p. a odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo aby rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie. Uplatnil náhradu trov odvolacieho konania. V odvolaní uviedol, že jedným z dôvodov, pre ktoré súd žalobu zamietol je skutočnosť, že žalobca nepodal odvolanie voči rozhodnutiu, ktorým došlo k vyradeniu predmetného motorového vozidla z evidencie vozidiel. S takýmto názorom súdu nesúhlasí, takéto odôvodnenie podľa neho je prinajmenšom neprijateľné a navyše nie je ani vo vzťahu k prejednávanej veci náležite odôvodnené. K vyradeniu vozidla nedošlo jeho pričinením, ale rozhodnutím správneho orgánu. Pokiaľ súd zamietol žalobu aj z dôvodu, že iným súdnym rozhodnutím bolo určené vlastnícke právo žalobcu k predmetnému motorovému vozidlu, v tej súvislosti poukázal na uznesenie NS SR zo dňa 11.07.2019 sp. zn. 5Cdo/162/2018. Z tohto rozhodnutia vyplýva, že určenie vlastníctva k motorovému vozidlu v inom konaní nepredstavuje prekážku, pre ktorú by súd nemohol vyhovieť žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia. Týmto rozsudkom súd v zmysle § 193 a § 194 C.s.p. nie je viazaný. Skutočnosť, že v inom konaní bol žalobca určený za vlastníka predmetného motorového vozidla, nemá žiaden vplyv na to, že vzhľadom na neplatnosť kúpnej zmluvy sú sporové strany povinné vrátiť si už poskytnuté plnenie v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka. Súd neprihliadol ani na vyjadrenie žalovaného, ktorý v spomínanom súvisiacom konaní o určenie vlastníckeho práva vystupoval ako intervenient a ktorý tvrdil, že predmetné motorové vozidlo zakúpil ako právnická osoba od inej právnickej osoby, preto v zmysle Obchodného zákonníka mohol nadobudnúť vlastnícke právo aj od nevlastníka, pokiaľ sa tak stalo v dobrej viere. Súd prvej inštancie sa s týmito otázkami nevyporiadal. Z rozsudku nevyplýva, ako súd posúdil kúpnu zmluvu zo dňa 20.10.2011, teda či bola (ne)platne uzavretá. Nesúhlasí ani s rozhodnutím súdu o trovách konania, nakoľko má za to, že v zmysle § 257 C.s.p. mal súd rozhodnúť tak, že neprizná nárok na náhradu trov žiadnej zo sporových strán.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol potvrdiť rozsudok ako vecne správny. Uplatnil náhradu trov odvolacieho konania. Poukázal na sled právnych skutočností, významných pre rozhodnutie súdu. Žalovaný nadobudol vlastnícke právo k spornému motorovému vozidlu kúpou od spoločnosti ČSOB Leasing, a.s., ktorou došlo k nadobudnutiu vlastníckeho práva v súlade s § 446 Obchodného zákonníka, teda aj v prípade, pokiaľ predávajúci nebol jeho vlastníkom. Kúpnu zmluvu zo dňa 20.10.2011 predal a následne odovzdal sporné motorové vozidlo žalobcovi, a tým došlo k nadobudnutiu vlastníckeho práva k tomuto motorovému vozidlu žalobcom. Žalobca listom zo dňa 17.12.2013 odstúpil od kúpnej zmluvy tvrdiac, že motorové vozidlo má vady, ktoré spôsobili, že sa nestal jeho vlastníkom. Tento dôvod na odstúpenie nebol podľa názoru žalovaného daný, keďže žalovaný platne previedol na žalobcu vlastnícke právo k spornému motorovému vozidlu. Pokiaľ by bol aj právny úkon odstúpenia od zmluvy platný, došlo by ním k zániku vlastníckeho práva k spornému motorovému vozidlu na strane žalobcu a obnoveniu vlastníckeho práva na strane žalovaného tak, ako má na mysli § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Ak by zmluvným stranám vznikla v súlade s § 457 Občianskeho zákonníka povinnosť vrátiť si navzájom prijaté plnenia, žalobca by ako kupujúci vracal žalovanému ako predávajúcemu vec (motorové vozidlo), ktorej by nebol vlastníkom. Pokiaľ by vec vracala strana, ktorá je vlastníkom veci, potom by takéto vrátenie neznamenal ani stratu vlastníckeho práva na jej strane a ani vznik vlastníckeho práva na strane prijímacej, keďže so samotným vrátením veci zákon nespája prevod ani prechod vlastníckeho práva. Podľa názoru žalovaného tak vrátenie plnenia prichádza do úvahy len vtedy, ak vracajúci kupujúci nie je vlastníkom veci, inak by mu zostalo zachované vlastnícke právo k vrátenej veci, oproti ktorej by prijal vrátenie kúpnej ceny. Existencia vlastníckeho práva ku kúpenej veci na strane kupujúceho bráni tomu, aby došlo k jej vydaniu predávajúcemu. Aplikáciou § 458 Občianskeho zákonníka by sme došli k výsledku, že po započítaní vzájomných pohľadávok by prakticky nemusel nikto vydať nikomu nič.

Žalovaný poukázal aj na to, že žalobca neodstúpil od kúpnej zmluvy včas v zmysle ust. § 599 ods. 1 Občianskeho zákonníka v lehote do 24 mesiacov od prevzatia veci. K odstúpeniu došlo po dvojročnej prekluzívnej lehote, teda po zániku práva na uplatnenie práv zo zodpovednosti za vady. Opätovne poukázal na nedbalý prístup žalobcu, ktorý nepodal odvolanie voči rozhodnutiu príslušného policajného orgánu.

Žalobca v reakcii na vyjadrenie žalovaného zotrval na svojej odvolacej argumentácii. Poukázal na nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia, z ktorého nemožno vyvodiť, či predmetná kúpna zmluva je platná alebo neplatná. Občiansky zákonník nevyžaduje, aby obsahom odstúpenia od zmluvy bolo aj uvedenie dôvodu, pre ktorý príslušná zmluvná strana od zmluvy odstupuje.

Žalovaný v reakcii na vyjadrenie žalobcu zotrval na svojej doterajšej argumentácii. Uviedol, že nesúhlasí s názorom žalobcu, že by obsahom odstúpenia od kúpnej zmluvy nemalo byť vytknutie konkrétnej vady. Z toho vyplýva, že samotná vada musí byť kupujúcim konkretizovaná. Následne po vytknutí vady, s prihliadnutím na jej závažnosť, umožňuje zákon kupujúcemu domáhať sa primeranej zľavy z kúpnej ceny alebo možnosti od kúpnej zmluvy odstúpiť. Opätovne poukázal na to, že pre odstúpenie od kúpnej zmluvy žalobcovi uplynula dvojročná prekluzívna lehota v zmysle § 599 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 C.s.p., z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné vo vzťahu k právnomu posúdeniu veci.

Odôvodnenie rozhodnutia je obsahovou náležitosťou písomného vyhotovenia rozhodnutia, ktoré má stručne, jasne, výstižne a presvedčivo uviesť, čoho a z akých dôvodov sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Za právne posúdenie veci treba považovať interpretáciu a aplikáciu tých ustanovení zákona (hmotného práva), ktoré sa vzťahujú na posúdenie merita veci, teda na základe ktorých sa vo veci rozhodlo. Aby odôvodnenie rozhodnutia zodpovedalo požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 220 ods. 2 C.s.p. vo vzťahu k právnomu posúdeniu veci je nevyhnutné, aby myšlienkový postup súdu bol v odôvodnení dostatočne vysvetlený s poukazom nielen na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Právne závery môžu byť dostatočne preskúmateľné len vtedy, ak súd po skutkovom vymedzení predmetu konania podá zrozumiteľný a jasný výklad, z ktorých ustanovení zákona vychádzal, ako ich interpretoval a prečo pod tieto ustanovenia (ne)podriadil zistený skutkový stav.

Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že súd prvej inštancie síce citoval v napadnutom rozsudku právne normy (§ 48 a § 457 Občianskeho zákonníka), avšak v odôvodnení rozsudku neuviedol, ako tieto právne normy na prejednaný prípad aplikoval a akými úvahami dospel po ich aplikácii k záveru o nedôvodnosti žaloby, ktoré ani primerane nevysvetlil. Súd prvej inštancie pochybil predovšetkým v tom, že zistený skutkový stav neposúdil z pohľadu aplikácie konkrétnych právnych

noriam, ale iba faktického stavu, čo je neprijateľné. Pokiaľ založil záver o nedôvodnosti žaloby na zistení, že žalobca sa považoval za vlastníka predmetného motorového vozidla v roku 2019 a tiež na tom, že nepodal odvolanie voči rozhodnutiu príslušnému orgánu, ktorým sa rozhodlo, že vozidlo sa vyradilo z evidencie, ide o skutočnosti, ktoré pre posúdenie nároku žalobcu nemajú právny význam.

V danom prípade sa žalobca domáha voči žalovanému (po úprave petitu) zaplata 25.500 eur oproti svojej povinnosti vrátiť žalovanému predmetné motorové vozidlo titulom bezdôvodného obohatenia v zmysle ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 457 Občianskeho zákonníka tvrdiac, že kúpna zmluva zo dňa 20.10.2011, ktorou odkúpil od žalovaného predmetné motorové vozidlo sa v dôsledku odstúpenia od kúpnej zmluvy zo strany žalobcu listom zo dňa 02.01.2014 zrušila, čo zakladá jeho nárok na vrátenie ním vyplatenej kúpnej ceny žalovaným oproti vráteniu motorového vozidla. Žalobca vychádzajúc z tvrdení uvedených v žalobe, ale aj z jeho následných tvrdení v priebehu konania argumentačne žalobu opiera aj o tvrdenie, že kúpna zmluva je neplatná, nakoľko žalovaný nebol nikdy vlastníkom predmetného motorového vozidla. Je preto zrejmé, že žalobca opiera svoj nárok o ust. § 457 Občianskeho zákonníka, ktorý zakotvuje zvláštny spôsob vydania predmetu bezdôvodného obohatenia pri neplatnej alebo zrušenej zmluve, podľa ktorej si strany vzájomne plnili. V zmysle tohto zákonného ustanovenia sú obe zmluvné strany (v našom prípade kúpnej zmluvy) zároveň povinným aj oprávneným z právneho vzťahu bezdôvodného obohatenia získaného plnením z neplatnej, či zrušenej zmluvy. Ide o ich synalagmatické práva v zmysle ust. § 560 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak si zo zmluvy majú účastníci plniť navzájom, môže sa domáhať splnenia záväzku len ten, kto sám splnil svoj záväzok skôr alebo je pripravený ho splniť. I ten, kto je povinný plniť vopred, môže svoje plnenie odoprieť až do tej doby, keď bude poskytnuté alebo zabezpečené vzájomné plnenie, ak je plnenie druhého účastníka ohrozené skutočnosťami, ktoré nastali u druhého účastníka a ktoré mu neboli známe, keď zmluvu uzavrel. Rozdiel oproti ust. § 457 Občianskeho zákonníka je v tom, že pokiaľ ide o vrátenie plnenia z neplatnej alebo zrušenej zmluvy, nie je synalagmatický vzťah založený zmluvou, ako je tomu v § 560 Občianskeho zákonníka, ale vyplýva priamo zo zákona. Zaplata kúpnej ceny je protiváhou vlastníctva k prevádzanej veci.

Pokiaľ teda žalobca oprel nároky uplatnené v tomto konaní vo vzťahu k žalovanému o ust. § 451 ods. 2 v spojení s § 457 Občianskeho zákonníka, bolo úlohou súdu vysvetliť, ako na zistený skutkový stav aplikoval konkrétne právne normy a k akým skutkovým a právnym záverom dospel. Nestačí len citovať právne normy bez toho, aby súd neuviedol, ako tieto právne normy na daný prípad aplikoval.

Pre posúdenie dôvodnosti nároku žalobcu bolo potrebné posúdiť, či kúpna zmluva zo dňa 20.10.2011, uzavretá medzi stranami sporu bola platným právnym úkonom, teda, či v čase jej uzavretia bol žalovaný vlastníkom predmetného motorového vozidla vzhľadom na obranu žalovaného, ktorý tvrdí, že vlastníctvo k predmetnému motorovému vozidlu nadobudol v súlade s ust. § 446 Obchodného zákonníka. Tiež bolo potrebné posúdiť, či zo strany žalobcu listom zo dňa 02.01.2014 došlo k platnému odstúpeniu od kúpnej zmluvy a či sa tak stalo včas, v rámci lehoty stanovenej v ust. § 599 Občianskeho zákonníka, teda do 24 mesiacov od prevzatia veci.

Nakoľko súd prvej inštancie vo veci rozhodol bez toho, aby sa týmito, pre rozhodnutie významnými skutočnosťami zaoberal, rozhodol aj predčasne, teda nesprávne.

Z vyššie uvedených dôvodov neostávalo odvolaciemu súdu iné, len zrušiť napadnutý rozsudok v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Úlohou súdu prvej inštancie bude po opätovnom prejednaní veci rozhodnúť s tým, že bude dbať na to, aby odôvodnenie rozhodnutia zodpovedalo požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 220 ods. 2 C.s.p., teda aby bolo preskúmateľné. Pokiaľ dospeje k záveru, že nárok žalobcu na vrátenie kúpnej ceny od žalovaného v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka je opodstatnený, bude sa potrebné vypořadať aj s otázkou, či je možné zaviazat' žalobcu na vrátenie predmetného motorového vozidla vzhľadom na

synalagmatický charakter práv vyplývajúcich z ust. § 457 Občianskeho zákonníka. V tej súvislosti je potrebné zohľadniť aj to, že v zmysle § 228 C.s.p. nie je výrok právoplatného rozsudku v konaní vedenom pred Okresným súdom Rožňava pod sp. zn. 10C/199/2015 subjektívne záväzný pre žalovaného, ktorý v tomto konaní vystupoval v pozícii intervenienta.

V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).